

Sygn. akt: I C 688/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Sokołowie Podlaskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Józef Cejmer
Protokolant:	stażysta Aleksandra Rosak

po rozpoznaniu w dniu 6 października 2015 r. w Sokołowie Podlaskim na rozprawie

sprawy z powództwa W. S.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego.

1. powództwo oddała.

2. zasądza od powoda W. S. na rzecz pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. kwotę 2400 zł (dwa tysiące czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

SSR Józef Cejmer

Sygn. akt I C 688/15

UZASADNIENIE

Powód W. S. wniósł o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności w postaci nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy (...) II Wydział Cywilny w dniu 14 sierpnia 2012 roku w sprawie o sygn. akt II Nc (...), opatrzony w dniu 5 listopada 2012 roku w klauzulę wykonalności na rzecz pozwanego Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna w W.. W uzasadnieniu powód podał, iż roszczenie pozwanego objęte w/w nakazem zapłaty, opiera się na nieprawdziwych okolicznościach faktycznych, iż w momencie wystąpienia kolizji drogowej spowodowanej w dniu 31 stycznia 2012 roku z jego winy, nie posiadał obowiązkowego ubezpieczenia OC pojazdu marki M. nr rej. (...). W chwili tego zdarzenia, posiadał obowiązkową polisę OC w (...) S.A. w W.. Zdaniem powoda ,pozwany, będący ubezpieczycielem pojazdu poszkodowanego, powinien wystąpić o zwrot wypłaconego poszkodowanemu odszkodowania z tytułu AC za szkodę w pojeździe od ubezpieczyciela (...) S.A. w W., a nie od niego. Jako podstawę prawną swojego roszczenia powód podał przepis art. 840 § 1 pkt 1 kpc.

Pozwane Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna w W. w odpowiedzi na pozew wносиło o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwany zaprzeczył wszystkim twierdzeniom powoda oraz podał, iż roszczenie powoda jest niezasadne i bezpodstawne oraz ,że powód w drodze powództwa przeciwegzekucyjnego, nie może żądać wzruszenia prawomocnego orzeczenia sądu, które chroni prawomocność materialna oraz powaga rzeczy osądzonej.

Na rozprawie strony reprezentowane przez pełnomocników, nie zmieniły swojego stanowiska.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył co następuje.

W dniu 31 stycznia 2012 roku na skrzyżowaniu ulic (...) w W., doszło do kolizji drogowej, w trakcie której sprawca zdarzenia W. S., kierujący pojazdem marki M. nr rej. (...), nie zachował należytej ostrożności podczas manewru skrętu w prawo z ulicy podporządkowanej w ulicę uprzywilejowaną, wymusił pierwszeństwo przejazdu i uderzył w pojazd marki T. (...) o nr rej. (...), wyrządzając szkodę w tym pojeździe. Na miejsce zdarzenia nie była wzywana policja, strony spisały oświadczenie, w którym W. S. przyznał się do winy w spowodowaniu przedmiotowej kolizji drogowej. Sprawca zdarzenia, posiadał obowiązkową polisę OC w (...) S.A. w W. o numerze polisy (...). Poszkodowany zlikwidował szkodę w swoim pojeździe u swojego ubezpieczyciela w ramach ubezpieczenia Autocasco Standard o numerze polisy (...). Ubezpieczyciel poszkodowanego wypłacił mu z tytułu umowy AC odszkodowanie w kwocie 24 030 zł. Po dokonaniu wypłaty, ubezpieczyciel wystąpił z powództwem przeciwko W. S. o zwrot wypłaconego odszkodowania. W. S. poinformował Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna w W. o posiadaniu polisy OC w (...) S.A. oraz poinformował (...) S.A. o wystąpieniu z w/w powództwem przeciwko niemu. (...) S.A. potwierdziło fakt istnienia umowy ubezpieczenia OC dla pojazdu powoda w momencie zaistnienia przedmiotowego zdarzenia i obiecało powodowi, iż pozytywnie załatwi dla niego sprawę. Sąd Rejonowy (...) II Wydział Cywilny, wydał w dniu 14 sierpnia 2012 roku w sprawie o sygn. akt II Nc (...) przeciwko W. S. nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym nakazał mu zapłatę na rzecz Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna w W. kwoty 24 030 zł wraz z odsetkami w wysokości ustawowej od dnia 12 lipca 2012 roku do dnia zapłaty oraz kosztami procesu w kwocie 2 718 zł w terminie dwóch tygodni od otrzymania nakazu albo wniesienie w tym terminie sprzeciwu. Nakaz zapłaty skutecznie doręczony został do rąk W. S.. W. S. nie wniósł od tego nakazu sprzeciwu. Brak zaskarżenia tego nakazu, spowodował uprawomocnienie się jego w całości. Po złożeniu przez Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna w W. wniosku o nadanie klauzuli wykonalności, nakaz zapłaty opatrzony został w dniu 5 listopada 2012 roku w klauzulę wykonalności i jako tytuł wykonawczy stał się podstawą egzekucji. Na wniosek wierzyciela i w oparciu o przedstawiony przez niego w/w tytuł wykonawczy, Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w (...) (...) (...) (...), wszczęła postępowanie egzekucję w sprawie o sygn. akt Km (...) o świadczenie objęte tym tytułem. Niniejsze powództwo o pozbawienie tego tytułu wykonawczego wykonalności wraz z wnioskiem o udzielenie zabezpieczenia poprzez zawieszenie w/w postępowania egzekucyjnego, powód złożył w dniu 22 maja 2015 roku. Sąd Rejonowy w S. P. I Wydział Cywilny postanowieniem z dnia 24 sierpnia 2015 roku, zawiesił w/w postępowanie egzekucyjne, do czasu prawomocnego zakończenia niniejszego postępowania. Wierzyciel wnioskiem z dnia 10 czerwca 2015 roku, ograniczył postępowanie egzekucyjne do kosztów sądowych wynikających z tytułu oraz kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu egzekucyjnym (dowód: pozew o zapłatę k. 9-12, nakaz zapłaty k. 14-15, zaświadczenie z (...) k. 16-17, pisma z akt sprawy egzekucyjnej Km (...) k. 18-24,38, zawieszenie postępowania k. 39, akta sprawy II Nc (...) nakaz zapłaty k. 15 wraz z aktami szkody z dnia 31 stycznia 2012 roku, akta postępowania egzekucyjnego Km (...): wniosek o wszczęcie egzekucji k.1, tytuł wykonawczy k. 3, zawiadomienie o wszczęciu, zajęcia, wniosek wierzyciela, zawieszenie postępowania egzekucyjnego k.33-75).

Roszczenie powoda nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd rozważał czy zastosowanie w sprawie będzie miał przepis art. 840 § 1 pkt 1 kpc stanowiący, iż dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście. Dochodząc do wniosku, iż w sprawie nie może mieć zastosowania w/w przepis, co powodowało, że przedmiotowy tytuł wykonawczy, nie mógł być pozbawiony wykonalności, Sąd na uwadze miał przepisy art 365. § 1 kpc i art 366 kpc. Przepis art. 365. § 1 kpc stanowi, iż orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby. Natomiast przepis art. 366 kpc stanowi, iż wyrok prawomocny ma powagę rzeczy osądzonej tylko co do tego, co w związku z podstawą sporu stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia, a ponadto tylko między tymi samymi stronami.

Ponadto Sąd w całości podzielił stanowisko Sądu Najwyższego, wyrażone w wyroku z dnia 12 grudnia 1972 roku II PR 372/72, w którym SN podał, iż powództwo opozycyjne przewidziane w art. 840 k.p.c. nie prowadzi do ponownego merytorycznego rozpoznania sprawy zakończonej prawomocnym orzeczeniem. W związku z tym nie jest dopuszczalna merytoryczna zmiana uprzednio wydanego prawomocnego orzeczenia w oparciu o przepis art. 840 k.p.c. Ponadto warto dla niniejszej sprawy podać jeszcze uzasadnienia uchwały Sądu Najwyższego z dnia 21 lipca 2010 r., III CZP 47/10, w której Sąd Najwyższy podkreślił, iż stan powagi rzeczy osądzonej pociąga za sobą m.in. skutek w postaci prekluzji materiału procesowego (faktycznego) sprawy, co oznacza, że z chwilą uprawomocnienia się orzeczenia merytorycznego zarzuty, których podstawą są okoliczności istniejące już w czasie postępowania - przed wydaniem wyroku, nie mogą być podstawą podważania skutków prawomocnego wyroku, jeżeli nie zostały zgłoszone w trakcie tego postępowania.

Sąd w sprawie ustalił, iż żądanie powoda pozbawienie wykonalności nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy (...) II Wydział Cywilny w dniu 14 sierpnia 2012 roku w sprawie o sygn. akt II Nc (...) i opatrzonego w dniu 5 listopada 2012 roku w klauzulę wykonalności, jest bezpodstawne i podlega oddaleniu. Sąd dochodząc do powyższego przekonania miał na uwadze to, iż powództwo opozycyjne oparte na podstawie art. 840 § 1 pkt 1 kpc, jest jedynie dopuszczalne, o ile nie występują przeszkody w postaci niedopuszczalności drogi sądowej, powagi rzeczy osądzonej lub prawomocności formalnej i materialnej. Dłużnik nie może w drodze tego powództwa zmierzać do wzruszenia prawomocnego rozstrzygnięcia sądu stanowiącego tytuł egzekucyjny, może przeczyć jedynie treści innych tytułów egzekucyjnych, których nie chronią w/w instytucję prawa m.in.: ugody zawartej przed mediatorem, ugody zawartej przed sądem polubownym, aktu notarialnego, czy bankowego tytułu egzekucyjnego. W odniesieniu do orzeczeń sądowych, na podstawie przepisu art. 840 § 1 pkt 1 kpc, dopuszczalne są tylko zarzuty skierowane przeciwko wykonalności tytułu wykonawczego takie jak np. brak dokumentów, na podstawie których nadano klauzulę wykonalności, wskazującego przejście uprawnienia lub obowiązku na stronę, czy też niewykazanie ziszczenia się warunku wskazanego w tytule egzekucyjnym. Zaprzeczenie zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, obejmuje takie okoliczności, które świadczą, że wadliwości zaistniały w toku nadawania tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności, co jednak w niniejszej sprawie nie miało miejsca. Natomiast przedstawione przez W. S. zarzuty, odnoszące się do okoliczności posiadania przez niego ważnej umowy OC w trakcie przedmiotowej kolizji, miały prowadzić do wniosku, iż roszczenie objęte przedmiotowym tytułem wykonawczym, mogłoby być jedynie zasadne wobec ubezpieczycielowi (...) S.A. Tak sformułowane zarzuty i żądanie niniejszego pozwu, prowadziło do ponownego merytorycznego rozpoznania sprawy, która zakończona została już prawomocnym orzeczeniem Sądu i merytorycznej zmiany tego orzeczenia. Sytuacja taka ze względu na w/w prawomocność formalną, materialną i powagę rzeczy osądzonej, jest niedopuszczalna. Dłużnik przedstawionymi zarzutami, mógł jedynie zwalczać żądanie pozwu i wydany przez Sąd nakaz zapłaty w drodze sprzeciwu od tego nakazu zapłaty, o czym został pouczony przy doręczeniu nakazu, który osobiście został przez niego odebrany. W związku z brakiem wniesienia przez niego sprzeciwu od w/w nakazu zapłaty, powodowi nie przysługuje już środek zaskarżenia. Nakaz zapłaty stał się prawomocny. Prawomocne orzeczenie Sądu wiąże sąd, który wydał tytuł, także strony oraz inne sądy i inne organy państwowe oraz ma powagę rzeczy osądzonej. Powód nie mógł więc doprowadzić do sytuacji, iż między nim, a pozwanym, czyli między tymi samymi stronami jak w sprawie II Nc (...), zostanie wszczęte nowe postępowanie o przedmiot sporu, który został już prawomocnie osądzony. Ponadto zarzuty powoda, których podstawą były okoliczności istniejące już w czasie postępowania w którym wydano w/w nakaz zapłaty, z chwilą uprawomocnienia się tego nakazu, objęte są już prekluzją materiału procesowego (faktycznego) sprawy. Nie mogą już być więcej przytaczane. Dlatego nie mogły one podważać skutków prawomocnego orzeczenia Sądu, zwłaszcza w sytuacji nie zgłoszenia tych zarzutów w trakcie postępowania rozpoznawczego zakończonego wydaniem w/w nakazu zapłaty. Fakt ich nie zgłoszenia, może negatywnie oddziaływać i oddziałuje wyłącznie przeciwko powodowi. Warto także nadmienić, co z powyższych względów jednak nie miało już znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, iż stosownie do art. 828 § 1 kc i art. 822 § 4 kc, ubezpieczyciel przez sam fakt zapłaty odszkodowania, nabywa roszczenie do wysokości dokonanej zapłaty, które przysługiwało wcześniej ubezpieczonemu. Roszczenie może być przez niego dochodzone zarówno od osoby bezpośrednio odpowiedzialnej za powstanie szkody (sprawcy zdarzenia) jak i od ubezpieczyciela, na którego przechodzi odpowiedzialność, w wyniku zawartej przez niego umowy ubezpieczenia ze sprawcą zdarzenia. Może być dochodzone od obydwu łącznie lub od każdego z osobna. Z tych względów, roszczenie

powoda także było niezasadne. Przedstawione ustalenia w stanie faktycznym i prawnym, Sąd dokonał w oparciu o powołane wyżej dowody. Zebrane w sprawie dokumenty urzędowe jak i prywatne, znajdujące się w aktach niniejszej sprawy jak i w aktach sprawy II Nc (...) i w aktach sprawy egzekucyjnej Km (...), Sąd uznał za wiarygodne, ich prawdziwość i wiarygodność nie była kwestionowana przez strony. Za wiarygodne w całości, Sąd uznał także zeznania powoda W. S. i świadka A. S., jednakże nie miały one większego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. W świetle zebranych dowodów z dokumentów i powyższych przepisów, nie mogły prowadzić do uznania zasadności roszczenia powoda. Były one logiczne, przekonujące i korespondowały z wiarygodnym materiałem dowodowym sprawy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w punkcie 1 wyroku. W stosunku do kosztów procesu punkt 2 wyroku, Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 98. § 1. kpc. Przepis ten stanowi, iż strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W związku z przegraniem sprawy przez powoda w całości, zobowiązany został do zwrotu pozwanemu wszystkich poniesionych przez niego kosztów procesu, w skład których wchodziło wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego w kwocie 2 400 zł. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika procesowego radcy prawnego, ustalona została w oparciu o przepis § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. (Dz.U.2013.490 j.t.) w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu stanowiący, iż stawka minimalna przy wartości przedmiotu sprawy powyżej 10.000 zł do 50.000 zł wynosi 2.400 zł.

SSR Józef Cejmer